

63. மறை முடிவு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மறைமுடிவுத் தெளிவாக வாகமத்தின்
முடிபாக வளர்சித் தாந்த
முறணாக வெவ்வகைய சைவருள
ரேனுமவர் முன்னுந் தெய்வம்
கறைகாது சிவனாத லாலவரைக்
கணநாத ராக வுள்ளி
உறவாடு பவர்க்கெலா நானுமுற
வாதல்கட னொருசே யோனே.

மறை முடிவுத் தெளிவாக ஆகமத்தின்
முடிபு ஆக வளர் சித்தாந்த
முறண்ஆக எவ்வகைய சைவர் உளர்
ஏனும் அவர் முன்னும் தெய்வம்
கறை காது சிவன்ஆதலால் அவரைக்
கணநாதர் ஆக உள்ளி
உறவு ஆடுபவர்க்கு எலாம் நானும் உறவு
ஆதல் கடன் ஒரு சேயோனே.

ஓப்பற்ற சேயோனே! வேதங்களின் முடிவின் ஞானமாகவும் ஆகமத்தின் முடிபின் சித்தாந்தமாகவும் கூறப்படும் இரண்டனுக்கும் மாறுபட்டதாக எந்தவகையான சைவர்கள் இருந்தாலும், அவர் சிந்திக்கும் தெய்வம் குற்றத்தை ஒழிக்கும் சிவபெருமான் ஆதலால், அத்தகையவரைக் கணநாதர் ஆக நினைத்து உறவாடுபவர்க்கெல்லாம் நானும் உறவாகுதல் கடமையாகும். 1

அந்தணனு முனையொருகா லவமதித்தான்
விபரீத வறிவா லிப்பூ
வந்துருவுற் றிருப்பாயே லிங்குளர்நீ
பேயேவன் மாய வித்தைத்

1. முரண் என்பது எதுகை நோக்கி “முறண்” எனவாயிற்று. பகையென்பது பொருள்.

தந்திரியோ வெனவினவிப் பலசரசஞ்
 செய்துதலை தனிலுங் குட்டச்
 சந்தேக மிலையிதனைக் கருத்தடைத்தோ
 மறைவிருக்குஞ் சாமி யானாய்.

அந்தணனும் உனை ஒருகால் அவமதித்தான்
 விபீத அறிவால் இப்பூ
 வந்து உருவு உற்று இருப்பாயேல் இங்குஉளர்ந்
 பேய் ஏவல் மாயவித்தைத்
 தந்திரியோ எனவினவிப் பல சரசம்
 செய்துதலை தனிலும் குட்டச்
 சந்தேகம்இலை இதனைக் கருத்து அடைத்தோ
 மறைவு இருக்கும் சாமி ஆனாய்.

பிரமதேவனும் உன்னை ஒரு சமயம் வேறுபாடான அறிவால் அவமதித்தான்; இப்பூமியில் நீ வந்து உருவம் தாங்கி இருப்பாயானால் இங்குள்ளவர் உன்னைப் பேயோ, ஏவல், மாயவித்தை முதலியன காட்டுகின்ற தந்திரிக்காரனோ எனக் கேட்டுப் பலவிதச் சேட்டைகள் செய்து, உன் தலையிலும் குட்டுவதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. இதனைத் திருவுளத்தில் கருதியே மறைவு கொண்டிருக்கும் சாமி ஆனாய் போலும்! 2

மூச்சுமன மற்றிருப்பார் வேட்புறு
 பராபரமா முதல்வா நீதான்
 மாச்சரிய முடையென்னோ டிருந்துமதி
 தூரமென மறைந்து நின்றல்
 ஆச்சரியத் தாச்சரிய மேயதனை
 யானறிய வருளல் வேண்டும்
 பூச்சனிப்பி லாவருண கிரியிறைவ
 நான்புகழும் புனித வேளே.

மூச்சு மனம் அற்று இருப்பார் வேட்பு உறு
 பராபரம்ஆம் முதல்வா நீதான்
 மாச்சரியம் உடை என்னோடு இருந்தும்அதி
 துரரம் என மறைந்து நின்றல்

ஆச்சரியத்து ஆச்சரியமே அதனை
யான் அறிய அருளல் வேண்டும்
பூச்சனிப்பு இலா அருணகிரி இறைவ
நான் புகழும் புனித வேளே.

இம்மண்ணுலகில் பிறப்பு இல்லாத அருணகிரிநாதரின் கடவுளே! நான் புகழும் தூய வேட்பரமனே! பிராணன் மற்றும் மனம் இரண்டும் செயலற்றிருப்போர் விருப்புக் கொள்ளும் பராபரம் ஆகும் முதல்வனே! நீதான் பொறாமை உடைய என்னுடன் இருந்தும், உன்னை அடைய முடியாதவாறு அதிதூரத்தில் மறைந்து உள்ளது ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமாக உள்ளது. அதன் உண்மையை நான் அறிய அருளல் வேண்டும்.

